

испроводятъ и други чети на помощъ, и че Филипъ Тотю иска да замине съ една чета, но нѣмалъ пари за въоружаванието на четата си. Чоканъ ме запитва, колко пари трѣбва за тази работа? Казахъ му не много, 200—300 минца, мисля че сж достатѣчни. Добрѣ, каза той, и азъ ще помогна нѣщо. Сутра къдѣ да се видимъ? Казахъ му че съмъ говорилъ за тази работа и на Димитра Ценовичъ (днесъ адвокатъ въ Русе и пенсиониранъ по комитетски дѣйствиа), да се срѣщнемъ еди по кой часъ въ кантората на Ценовича. Отивамъ при Ценовича и му казвамъ, че Чоканъ е разположенъ да пожертвува нѣщо за въоружението на Тотювата чета, и че на другия день ще се съберемъ въ неговата контора.

Отивамъ на другия день въ кантората на Ценовича и намѣрвамъ тамъ Чокана, който ме чакаше. Разговорихме се обширно по тази работа, той се съгласи и извади отъ джеба си 300 минца, които приготвилъ именно за това, даде ми ги, па и Ценовичъ даде нѣщо, но не повня колко. Наконецъ събраха се около 340 минца, които азъ взехъ, да се прѣдадатъ на Тотя за въоружение на четата му.

Намѣрвамъ Тотя и му казвамъ, че пари има, какъ мисли той да стане това въоружение, и че трѣба да се бърза съ това дѣло. Той ми каза, че момчетата му сж къдѣ Кралъова и другитѣ отъ тукъ изпроводилъ тамъ. Слѣдователно той трѣба веднага да замине за тамъ, а въоружението ще стане въ Кралъова. Увѣри ме, като му зададохъ въпроси, че той ще *изпълни точно задатака си*. Давамъ му паритѣ и му казвамъ да бърза колкото може повече.

Между войводитѣ на четитѣ, вижда се, има едно славолубие и завистъ помежду имъ. Понеже х. Димитръ произведе такова вълнение и шумъ въ европейската преса, на Тотя това нѣщо не било приятно, вижда се. Той взема паритѣ и съ едно момче Х., на което не желая да казвамъ името, и което се намѣрва отъ дълго врѣме въ трупата на Софийския театъръ, отиватъ въ Сърбия да прахо-